

УДК 378.091.33-027.22:174.7

DOI <https://doi.org/10.32782/apv/2026.2.14>

Наталія КАЛИТА

кандидат педагогічних наук, доцент кафедри педагогіки та методики початкової освіти, Дрогобицький державний педагогічний університет імені Івана Франка, вул. Івана Франка, 24, м. Дрогобич, Львівська область, Україна, 82100

ORCID: 0009-0004-7033-5508

Віра КОТОВИЧ

доктор філологічних наук, професор, завідувач кафедри української мови, Дрогобицький державний педагогічний університет імені Івана Франка, вул. Івана Франка, 24, м. Дрогобич, Львівська область, Україна, 82100

ORCID: 0000-0001-6370-8135

Мар'яна МАРКОВА

доктор філологічних наук, доцент кафедри української літератури та теорії літератури, Дрогобицький державний педагогічний університет імені Івана Франка, вул. Івана Франка, 24, м. Дрогобич, Львівська область, Україна, 82100

ORCID: 0000-0002-3161-5476

Бібліографічний опис статті: Калита, Н., Котович, В., Маркова, М. (2026). Історія розвитку поняття «плагіату»: від античності до сьогодення. *Acta Paedagogica Volyniensis*, 2, 101–107, doi: <https://doi.org/10.32782/apv/2026.2.14>

ІСТОРИЯ РАЗВИТКУ ПОНЯТИЯ «ПЛАГИАТУ»: ВІД АНТИЧНОСТІ ДО СЬОГОДЕННЯ

У статті здійснено комплексний ретроспективний аналіз феномену плагіату як деструктивного явища в науковому та освітньому просторі. Авторами обґрунтовано актуальність проблеми академічної доброчесності в умовах сучасної цифровізації, де легкість доступу до інформації створює нові виклики для інтелектуальної власності. Визначено, що плагіат підриває фундаментальні засади наукового пошуку, нівелює авторську унікальність та девальвує якість вищої освіти.

Дослідження базується на аналізі еволюції поняття «плагіат» – від його етимологічних витоків у Давньому Римі (Марціал) до сучасних юридичних та технологічних трактувань. Особливу увагу приділено філософській спадщині Платона, чії ідеї про істинність знання та моральну відповідальність за використання чужих думок стали етичним підґрунтям сучасної академічної культури. Проаналізовано трансформацію ставлення до авторства в епоху Середньовіччя та зламний момент винайдення книгодрукування у XV столітті, що призвело до остаточного закріплення терміна як «літературної крадіжки» у XVII столітті.

У роботі систематизовано сучасні підходи до визначення плагіату, подані в українських законодавчих актах (Закон України «Про освіту»), міжнародних глосаріях та працях видатних педагогів, зокрема В. Сухомлинського. Висвітлено практичний досвід Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка щодо впровадження внутрішніх положень про академічну доброчесність та регламентацію використання штучного інтелекту. Автори доходять висновку, що боротьба з плагіатом вимагає не лише технічного контролю за допомогою спеціалізованого програмного забезпечення, а й формування високої етичної позиції всіх учасників освітнього процесу через усвідомлення історичного досвіду та цінності інтелектуальної праці.

Ключові слова: академічна доброчесність, плагіат, авторське право, інтелектуальна власність, античність.

Nataliia KALYTA

Candidate of Sciences (Pedagogy), Associate Professor at the Department of Pedagogy and Methodology of Primary Education, Drohobych Ivan Franko State Pedagogical University, Ivana Franka str., 24, Drohobych, Lviv region, Ukraine, 82100

ORCID: 0000-0009-0004-7033-5508

Vira KOTOVYCH

Doctor of Philology, Head of the Department of Ukrainian Language, Drohobych Ivan Franko State Pedagogical University, Ivana Franka str., 24, Drohobych, Lviv region, Ukraine, 82100

ORCID: 0000-0001-6370-8135

Mariana MARKOVA

Doctor of Philology, Associate Professor at the Department of Ukrainian Literature and Literary Theory, Drohobych Ivan Franko State Pedagogical University, Ivana Franka str., 24, Drohobych, Lviv region, Ukraine, 82100

ORCID: 0000-0002-3161-5476

To cite this article: Kalyta, N., Kotovych, V., Markova, M. (2026). Istoriiia rozvytku poniattia "plahiatsu": vid antychnosti do sohodennia [History of the development of the concept of «plagiarism»: from antiquity to the present]. *Acta Paedagogica Volynienses*, 2, 101–107, doi: <https://doi.org/10.32782/apv/2026.2.14>

HISTORY OF THE DEVELOPMENT OF THE CONCEPT OF "PLAGIARISM": FROM ANTIQUITY TO THE PRESENT

The article provides a comprehensive retrospective analysis of the phenomenon of plagiarism as a destructive phenomenon in the scientific and educational space. The authors substantiated the relevance of the problem of academic integrity in the conditions of modern digitalization, where ease of access to information creates new challenges for intellectual property. It was determined that plagiarism undermines the fundamental principles of scientific research, reduces the author's uniqueness and devalues the quality of higher education.

The study is based on the analysis of the evolution of the concept of "plagiarism" – from its etymological origins in Ancient Rome (Martial) to modern legal and technological interpretations. Special attention is paid to the philosophical legacy of Plato, whose ideas about the truth of knowledge and moral responsibility for using other people's opinions have become the ethical basis of modern academic culture. The transformation of the attitude towards authorship in the Middle Ages and the turning point of the invention of book printing in the 15th century, which led to the final fixation of the term as "literary theft" in the 17th century, are analyzed.

The work systematizes modern approaches to the definition of plagiarism, presented in Ukrainian legislative acts (the Law of Ukraine "On Education"), international glossaries, and works of prominent teachers, including V. Sukhomlynskyi. The practical experience of Ivan Franko Drohobych State Pedagogical University regarding the implementation of internal regulations on academic integrity and the regulation of the use of artificial intelligence is highlighted. The authors conclude that the fight against plagiarism requires not only technical control with the help of specialized software, but also the formation of a high ethical position of all participants in the educational process through the awareness of historical experience and the value of intellectual work.

Key words: academic integrity, plagiarism, copyright, intellectual property, antiquity.

Актуальність проблеми. У сучасному науковому та освітньому середовищі проблема академічної доброчесності набуває особливої актуальності. Одним із найпоширеніших її порушень є плагіат, який становить загрозу для розвитку науки, освіти та культури загалом. Використання чужих ідей, текстів або результатів досліджень без належного посилання на автора підриває довіру до наукових праць, знижує якість освітнього процесу та суперечить етичним нормам наукової діяльності. Саме тому

питання розуміння сутності плагіату, його історичного розвитку та трансформації значення у різні історичні епохи є важливим для формування академічної культури та відповідального ставлення до інтелектуальної власності.

Поняття плагіату має давню історію і бере свій початок ще з античних часів. У різні періоди розвитку суспільства ставлення до запозичення чужих ідей та текстів змінювалося: від практики вільного наслідування та творчого переосмислення у стародавніх культурах до

формування чітких правових і етичних норм щодо авторства у сучасному науковому просторі. Із розвитком науки, книгодрукування та інформаційних технологій проблема плагіату набула нових форм і масштабів, що потребує глибшого аналізу її історичних витоків і сучасних проявів.

Аналіз наукових досліджень і публікацій.

Проблемою дослідження та вивчення плагіату займалися і займаються зарубіжні та сучасні науковці. Вагомий внесок у дослідження проблеми плагіату та академічної доброчесності зробили зарубіжні науковці. Зокрема, у працях Т. Фішмана, Дж. Ітона, Р. Паркера, а також у документах Міжнародного центру академічної доброчесності (International Center for Academic Integrity) розглядаються принципи формування культури академічної чесності в університетському середовищі. Питання академічного плагіату в Україні вивчали у своїх роботах такі науковці як У. Проценко, О. Рожко, М. Розум, О. Романчук, О. Стеченко, І. Стифанишин, О. Харитонова, Р. Шишка, Н., Юрко, І. Якубівський та ін.

Метою статті є дослідження історії розвитку поняття плагіату від античності до сьогодення, аналіз еволюції ставлення до авторства та інтелектуальної власності, а також визначення ролі академічної доброчесності у сучасному освітньому та науковому середовищі. Для досягнення поставленої мети передбачено розглянути особливості трактування плагіату в різні історичні періоди, з'ясувати причини його поширення та окреслити значення формування культури академічної доброчесності в сучасній освіті.

Виклад основного матеріалу дослідження.

Концепція оригінальності плагіату була давньою проблемою у давньогрецьку та давньоримську епоху, письменники часто запозичували твори один одного, не цитуючи їх. Часто вважають, що феномен плагіату появився в часи інтернету, але історичні джерела свідчать про його давнє походження. Поняття «плагіат» походить від латинського слова «*plagiatus*», що в перекладі означає «викрадений», «викрадач, спокусник, грабіжник», з грецького походження *πλάγιος* (*plagios*), що вживається метафорично і означає кривий або підступний. Історичні джерела свідчать про те, що в Давньому Римі це й термін використовували до викрадення дітей та

рабів. Вперше цей термін використав римський поет Марціал в літературному контексті I століття нашої ери, він звинуватив іншого поета у «викраденні» його творів. В епоху Середньовіччя твори переписувалися анонімно, в XV столітті з розвитком книгодрукування ситуація змінилася. У XVII столітті за семантикою слова «плагіат» закріпилося універсальне значення та розуміння, як – літературна крадіжка [Стифанишин, 2020, с. 3].

В часи античності сучасного розуміння плагіату як юридичного порушення авторського права ще не існувало. Проте питання авторства, запозичення ідей та відповідальності за використання чужих думок уже порушувалися у працях давньогрецьких філософів, зокрема Платон. У своїх діалогах він розглядав проблему істинності знання, походження ідей та моральної відповідальності людини за використання чужих думок.

Платон вважав, що знання повинно ґрунтуватися на пошуку істини, а не на механічному відтворенні чужих висловлювань. У його філософських діалогах, зокрема в «Держава» та «Федр», підкреслюється важливість самостійного мислення та критичного осмислення інформації. Філософ критикував тих, хто бездумно повторює думки інших, не розуміючи їхнього змісту. Такий підхід можна розглядати як ранню етичну основу боротьби з явищем, яке сьогодні називають плагіатом.

Особливу увагу Платон приділяв ролі істини та моральної чесності в інтелектуальній діяльності. Він наголошував, що справжнє знання виникає через діалог, дослідження та особисте осмислення ідей. Тому безкритичне копіювання чужих думок суперечить самому принципу філософського пізнання. Хоча в античній культурі ще не існувало чітко сформованих правових норм щодо авторства, філософські погляди Платона заклали важливі моральні засади інтелектуальної чесності. Його ідеї про необхідність самостійного мислення та відповідальність за використання знань стали одним із підґрунтів формування сучасного розуміння академічної доброчесності [Грабовський, 2019, с. 130].

Якщо глибше придивитися до різних видів мистецтва, то можна побачити, що зазвичай приклади плагіату стосуються літератури, де основну роль відіграє поезія та твердження про

копіювання одне в одного або спроби визначити, що було раніше. Іншими словами, твердження фіксувалися лише за допомогою листів чи промов, проте справа рідко доходила до суду, поки не було надано більше доказів.

У глосарії сайту plagiarism.org зазначено, що «Плагіат – це відтворення або привласнення чужої роботи за власну» [Glossary]. В Інтернет-словнику Міріам Вебстер, плагіат подано в таких ракурсах 1) вкрати та видати за власні ідеї слова іншого; 2) використати чужі матеріали без посилання на джерело; 3) здійснити літературну крадіжку; 4) представити нові і оригінальні ідеї чи продукти, взяті з існуючого джерела. Плагіат є шахрайством, що охоплює крадіжку чужої роботи й обман інших щодо цієї роботи [What is Plagiarism?].

В. О. Сухомлинський у своїх працях наголошував на тому, що «виховання має будуватися на відповідальності». Вчений не використовував у своїй діяльності поняття «академічний плагіат» хоча філософія його поглядів передбачає глибоку повагу до інтелектуальної та творчої діяльності інших людей [Сухомлинський, 1988].

Юридичне визначення терміну «плагіат» в Україні появилось в 2001 році в нормативних документах, в новій редакції Закону України «Про авторське право і суміжні права», якими користуються сучасні науковці. В Законі України «Про освіту», в статті 42, академічний плагіат трактується, як «оприлюднення (частково або повністю) наукових (творчих) результатів, отриманих іншими особами, як результатів власного дослідження (творчості) та/або відтворення опублікованих текстів (оприлюднених творів мистецтва) інших авторів без зазначення авторства» [Закон України «Про освіту», 2019, с.40]. Окрім плагіату виокремлено самоплагіат, фабрикацію, фальсифікацію та обман.

У тлумачному словнику, плагіат представлено, як привласнення або запозичення тексту з чужого літературного чи наукового твору без дозволу автора і без зазначення джерела [Сучасний, 2006, с. 765]. У Літературознавчій Енциклопедії за редакцією Ю. Коваліва плагіат – «це зумисне привласнення авторства чужого твору літератури, малярства, музики, науки або його частини без зазначення джерела» [Літературознавча, 2007, с. 346].

За порушення академічної доброчесності, вияву плагіату в роботах, автор несе відповідальність юридичну – захист і відповідно покарання за порушення, відповідно до Конституції України, Закону України «Про авторське право та суміжні права»; Закону України «Про вищу освіту» та інших нормативних документів. Чинним законодавством України передбачено різні види відповідальності з це порушення.

Рижко О., у монографії «Плагіат як соціально-комунікаційне явище» наголошує на тому, що «плагіат – це багатоаспектне явище, що має соціальнокомунікаційну природу, проявляється як порушення авторського права та права на творчість зокрема і правовий нігілізм загалом, деструктивна ціннісна трансформація; чинник множення симулякрів, руйнування економіки, девальвації освіти й науки, занепаду морально-етичних норм і саморуйнування індивіда, що може бути виражене в різних видах (формах, типах) за допомогою визначених способів і спеціальних технологій» [Рижко, 2017, с. 181]. У вужчому розумінні, дослідниця зазначає, що «плагіат – це повне або часткове оприлюднення чужого твору або його фрагментів із текстовими фрагментами, що містять описи, які розкривають суть концептів, що не є об'єктами авторського права (ідеї, концепції, авторські методики та ін.) включно, під іменем особи, що не є автором цього твору» [Рижко, 2017, с. 203].

Плагіат тісно пов'язаний із поняттями власності, репутації та відповідальності. Культурні погляди на ці концепції призводять до варіацій у важливості виявлення та переслідування плагіату. Хоча найчастіше поняття плагіату обговорюється в контексті письмового слова, плагіат стосується ідей людини, і незалежно від того, як ці ідеї можуть бути передані в усній чи письмовій формі.

Харитонova О, розглядає плагіат у своїх працях, як серйозне порушення академічної доброчесності та прав інтелектуальної власності. Вона наголошує на тому, «що плагіат – це привласнення результатів чужої інтелектуальної діяльності: ідей, текстів, наукових результатів, чи інших наукових матеріалів без посилання на автора [Харитонova, 2009, с. 53]. Дослідниця вважає плагіат не лише як порушення формальних норм, а й як етичну проблему, яка впливає на якість науки, репутацію науковців та авторитет освітніх і наукових установ.

Стеченко М., вважає, що «академічна доброчесність є основою довіри до результатів наукової діяльності та передумовою розвитку якісної освіти і науки» [Стеченко, 2016, с. 94]. Він зазначав, що важливим аспектом академічної доброчесності є боротьба з плагіатом, оскільки плагіат є порушенням академічної етики, оскільки він полягає в привласненні чужих ідей, текстів або результатів досліджень. Ефективне запобігання плагіату повинно ґрунтуватися не лише на використанні технічних засобів перевірки наукових робіт, а й на формуванні у студентів і викладачів.

Сьогодні в системі вищої освіти особлива увага приділяється дотриманню принципів академічної доброчесності, це зумовлено необхідністю забезпечення якості освіти, достовірності наукових досліджень та формування у студентів і викладачів відповідального ставлення до інтелектуальної праці. Однією з найважливіших проблем у науково-освітньому середовищі є академічний плагіат, тобто використання чужих ідей, текстів чи результатів досліджень без належного посилання на автора. У наукових роботах плагіатом вважають пряме копіювання, перефразування без посилання, чужі ідеї без посилання, самоплагіат.

У сучасному науковому середовищі боротьба з плагіатом набуває комплексного характеру і передбачає поєднання правових, технологічних та педагогічних механізмів. Важливу роль у цьому процесі відіграє формування академічної культури, що базується на принципах чесності, відповідальності та поваги до результатів інтелектуальної праці. Саме усвідомлення історичного досвіду розвитку поняття плагіату та його сучасних проявів сприяє утвердженню високих стандартів академічної доброчесності у сфері освіти і науки. У зв'язку з цим у закладах вищої освіти активно впроваджуються інституційні політики академічної доброчесності, що передбачають комплекс заходів із запобігання плагіату. До таких заходів належать використання спеціалізованих програм перевірки текстових запозичень, удосконалення методики викладання академічного письма, формування інформаційної культури студентів та розвиток критичного мислення. Важливим компонентом цієї діяльності є також просвітницька робота, спрямована на усвідомлення студентами та викладачами цінності інтелектуальної власності.

У Дрогобицькому державному педагогічному університеті імені Івана Франка цьому питанню також приділяється значна увага. В університеті розроблено та затверджено Вченою радою низку документів, які визначають основні принципи та правила дотримання академічної доброчесності як студентами, так і науково-педагогічними працівниками. Зокрема, важливим документом є «Політика використання штучного інтелекту в Дрогобицькому державному педагогічному університеті імені Івана Франка». Вона регламентує можливості та межі застосування сучасних технологій штучного інтелекту в освітньому процесі, наголошуючи на необхідності відповідального й етичного використання таких інструментів під час підготовки навчальних і наукових робіт.

Не менш важливим є «Положення про запобігання та виявлення академічного плагіату в наукових, навчально-методичних, курсових та кваліфікаційних роботах». Цей документ визначає процедури перевірки робіт на наявність текстових запозичень, встановлює допустимі межі цитування та описує механізми реагування у випадку виявлення порушень. Завдяки цьому забезпечується прозорість оцінювання робіт і підвищується відповідальність авторів за оригінальність власних досліджень.

Важливу роль також відіграє «Положення про академічну доброчесність у Дрогобицькому державному педагогічному університеті імені Івана Франка». У ньому визначено основні принципи академічної культури: чесність, довіру, справедливість, відповідальність і повагу до інтелектуальної власності. Документ регулює права й обов'язки учасників освітнього процесу, а також передбачає заходи щодо попередження та розгляду випадків порушення академічної доброчесності.

Впровадження в університеті відповідних нормативних документів сприяє формуванню академічної культури, розвитку самостійного наукового мислення студентів і підвищенню якості освітньої та наукової діяльності. Дотримання принципів академічної доброчесності є важливою складовою професійного становлення майбутніх фахівців та підвищення авторитету закладу вищої освіти.

Висновки. В умовах сьогодення плагіат є найпоширенішим порушенням академічної доброчесності. Плагіат розглядається не просто

як порушення етики, а як великий академічний проступок. Він полягає у використанні чужих концепцій, авторських висновків без належного цитування, таке дослідження втрачає свою наукову цінність. Боротьба з плагіатом, який є загрозою для академічної доброчесності вимагає усвідомлення етичних норм. Сучасна цифровізація

освітнього процесу з одного боку полегшує пошук інформації, а з іншого ускладнює дотримання академічної доброчесності учасниками освітнього процесу. Тому для виявлення плагіату у доробках студентів та науково-педагогічних працівників у закладах вищої освіти використовують програми, які допомагають його виявити.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Грабовська І. Феномен академічного плагіату в сучасній Україні : причини існування та перспективи подолання. // *Міждисциплінарні дослідження складних систем: Interdisciplinary Studies of Complex Systems* : [збірник наукових праць]. Київ : Вид-во НПУ імені М. П. Драгоманова, 2019. № 15. С. 128-144.
2. Закон України «Про освіту» // <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2145-19#Text>
3. Стифанишин І. М., Юрко Н. А., Проценко У. М. Академічний плагіат: основні різновиди та дискусійні аспекти. ЛОГОС. ОНЛАЙН. 2020. С.1-7 <https://doi.org/10.36074/2663-4139.07.03>
4. Літературознавча Енциклопедія : у 2 т. К. : ВЦ «Академія», 2007. Т. 2 / авт.-уклад. Ю. І. Ковалів. 624 с.
5. Рижко О. М. Плагіат як соціальнокомунікаційне явище [Текст] : монографія. Київ. нац. ун-т ім. Тараса Шевченка. Київ : Паливода А. В. [вид.], 2017. 387 с
6. Стеченко О. В. Проблема академічної чесності в навчальному процесі та науці: досвід Національного медичного університету імені О. О. Богомольця // *Медична освіта*. 2016. №3. С. 93-98.
7. Сухомлинський В.О. Сто порад учителю. К. : Рад. шк., 1988. 304 с.
8. Сучасний тлумачний словник української мови: 65 000 слів / за заг. ред. В. В. Дубічинського. Х. : ВД «Школа», 2006. 1008 с.
9. Харитонova О. До визначення поняття права інтелектуальної власності. *Актуальні проблеми держави і права*. 2009. Вип. 51. С. 51-59.
10. Sullivan, M.; Andrew, K.; McLaughlan, P. ChatGPT in higher education: Considerations for academic integrity and student learning. *J. Appl. Learn. Teach.* 2023, 6, 1–10
11. Glossary – Режим доступу: <http://www.plagiarism.org/plagiarism-101/glossary/>
12. Raza, M.R.; Hussain, W. Preserving Academic Integrity in Teaching with ChatGPT: Practical Strategies. In *Proceedings of the 2023 IEEE International Conference on Web Intelligence and Intelligent Agent Technology (WI-IAT)*, Venice, Italy, 26–29 October 2023; pp. 158–162.
13. What is Plagiarism? Режим доступу: <http://www.plagiarism.org/plagiarism-101/what-is-plagiarism/>.

REFERENCES:

1. Hrabovska I. (2019). Fenomen akademichnoho plahiatu v suchasni Ukraini: prychnyny isnuvannia ta perspektyvy podolannia. [The phenomenon of academic plagiarism in modern Ukraine: reasons for its existence and prospects for overcoming it]// *Mizhdystyplinarni doslidzhennia skladnykh system: Interdisciplinary Studies of Complex Systems* : [zbirnyk naukovykh prats]. Kyiv : Vyd-vo NPU imeni M. P. Drahomanova, № 15. С. 128-144. [in Ukrainian].
2. Zakon Ukrainy «Pro osvitu» (2017). [Law of Ukraine «On Education»] // <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2145-19#Text> [in Ukrainian].
3. Styfanyshyn I. M., Yurko N. A., Protsenko U. M. (2020). Akademichni plahiat: osnovni riznovydy ta dyskusiini aspekty. [Academic plagiarism: main varieties and controversial aspects.] LOHOS.ONLAIN. <https://doi.org/10.36074/2663-4139.07.03> [in Ukrainian].
4. Literaturoznachna Entsyklopediia (2007) [Literary Encyclopedia] u 2 t. K.: VTs «Akademiiia», T. 2 / avt.-uklad. Yu. I. Kovaliv. 624 s. [in Ukrainian].
5. Ryzhko O. M. (2017). Plahiat yak sotsialnokomunikatsiine yavyshe [Tektst] [Plagiarism as a social communication phenomenon]: monohrafiia. Kyiv. nats. un-t im. Tarasa Shevchenka. Kyiv : Palyvoda A. V. [vyd.], 387 s. [in Ukrainian].
6. Stechenko O. V. (2016). Problema akademichnoi chesnosti v navchalnomu protsesi ta nautsi: dosvid Natsionalnoho medychnoho universytetu imeni O. O. Bohomoltsia [The problem of academic honesty in the educational process and science: the experience of the O. O. Bogomolets National Medical University] // *Medychna osvita*. №3. S. 93-98. [in Ukrainian].
7. Sukhomlynskyi V.O. (1988). Sto porad uchytelevi. [One hundred tips for the teacher]. K. : Rad. shk., 304 s. [in Ukrainian].
8. Suchasnyi tлумachnyi slovnyk ukrainskoi movy: 65 000 sliv (2006). [Modern explanatory dictionary of the Ukrainian language: 65,000 words] / za zah. red. V. V. Dubichynskoho. Kh. : VD «Shkola», 1008 s. [in Ukrainian].

9. Kharytonova O. (2009). Do vyznachennia poniattia prava intelektualnoi vlasnosti. [To define the concept of intellectual property rights]/ Aktualni problemy derzhavy i prava. Vyp. 51. S. 51-59. [in Ukrainian].
10. Sullivan, M.; Andrew, K.; McLaughlan, P. ChatGPT in higher education: Considerations for academic integrity and student learning. *J. Appl. Learn. Teach.* 2023, 6, 1–10 [in English].
11. Glossary – Rezhyim dostupu: <http://www.plagiarism.org/plagiarism-101/glossary/>. [in English].
12. Raza, M.R.; Hussain, W. Preserving Academic Integrity in Teaching with ChatGPT: Practical Strategies. In Proceedings of the 2023 IEEE International Conference on Web Intelligence and Intelligent Agent Technology (WI-IAT), Venice, Italy, 26–29 October 2023; pp. 158–162. [in English].
13. What is Plagiarism? Rezhyim dostupu: <http://www.plagiarism.org/plagiarism-101/what-is-plagiarism/>. [in English].

Дата першого надходження статті до видання: 24.03.2026

Дата прийняття статті до друку після рецензування: 27.04.2026

Дата публікації (оприлюднення) статті: 29.05.2026

Стаття поширюється на умовах ліцензії відкритого доступу CC BY 4.0

